

Un kad viņiem lasa Manas skaidrās zīmes, tie, kuri necer satikties ar Mani saka: „Atnes mums citu Kurānu vai aizvieto šo,” saki: „Nepienākas man pašam to aizvietot. Es tikai sekoju tam, kas man ir iedvesmots. Es baidos diženas dienas soda, ja nepaklausīšu savu Kungu!” (Kurāns, 10:15)

Ja Muhammeds (lai viņam miers un Dieva svētība) ir Kurāna autors, tad kāpēc viņš pats sev izsaka pārmetumus par savu rīcību? Ir zināms gadījums, kad Pravietis (lai viņam miers un Dieva svētība), būdams aizņemts sarunājoties ar citiem, sabiedrībā nozīmīgiem cilvēkiem, atraidīja akla cilvēka lūgumu pastāstīt viņam par Islāmu. Kurānā par šo gadījumu ir teikts:

Sarāva pieri un novērsās, no tā, ka pie viņa pienāca akla. Un kas ļaus tev zināt, varbūt viņš attīrītos, vai pieminētu pamācību, un tad atgādinājums nestu viņam labumu. (Kurāns, 80:1-4)

Arī pēc Badr Kaujas, kurā muslimi uzvarēju viņus izkaut sanākušo pagānu pārspēku, un kad viss norādīja uz to, ka pieņemts pareizais lēmums saņemot gūstā kureišītus, Visaugstākais Dievs Savā Grāmatā norādīja, ka šāda rīcība nav vēlama:

Nepiederas vēstniekam, lai viņam būtu gūstekņi, kamēr neizlies asinis uz zemes. Jūs vēlaties šīs dzīves niecības, bet Allāhs vēlas Nākošo dzīvi. Un Allāhs ir Varens, Gudrs. (Kurāns, 8:67-68)

Līdzīgu piemēru ir daudz un domājošiem cilvēkiem tie kalpo kā pierādījums tam, ka Muhammeds (lai viņam miers un Dieva svētība) nevar būt Kurāna autors. Patiesi, Pats Visaugstākais caur Kurānu, ir vadījis un nemitīgi vada visus muslimus. Nav šaubu, ka:

Šī Grāmata – nav šaubu tajā – ir vadība Dievbijīgajiem. (Kurāns, 2:2)

Teksta avots: www.whyislam.ru

Papildus informācija par Islāmu:

www.umma.lv

www.islammuslim.lv

forum.islammuslim.lv

www.chatislamonline.org/lv

www.islams-latviski.blogspot.com

www.whyislam.ru (kr.)

www.whatsislam.com (angl.)

www.islam.lv (kr.)

www.muslima.lv (kr.)

Rīgas mošeja, Brīvības iela 104-22

(ieeja no sētas puses).

Mošeja, Birznieka Īpīša ielā 16

chatislamonline – Tas ir interneta online čats ar operatoriem . Par operatoriem strādā Islāma zinātņu studenti no visas pasaules, kuri sarunājas savās dzimtajās valodās

Vai Muhammeds
ir
Kurāna
Autors? (s.a.a.s.)

Vai Muhammeds ir Kurāna autors?

Un nerunā viņš iegribu vadīts – Tā ir vien atklāsme, kas tiek iedvesta. (Kurāns 53:3-4)

Vai Muhammeds (lai viņam miers un Dieva svētība) varēja būt Kurāna autors? Vai tuksneša iedzīvotāji ir spējīgi uzrakstīt tādu grāmatu kā Kurāns, kur atrodamas pārsteidzošas pagājušo gadsimtu tautu, reliģiju un praviešu dzīves detaļas, kā arī mūsdienās pierādīti zinātniski fakti? Kurš tad patiesībā ir šā visa avots?

Vairumam kristiešu ir izstrādājušies dažādi priekšstati attiecībā uz Islāmu, Muhammedu (lai viņam miers un Dieva svētība) un visu, kas saistīts ar musulmiem. Piemēram, daudzi no viņiem pat mūsdienās ir pārliecināti, ka Kurānā ir doti norādījumi kristiešu slepkavībām un norādīts musulmu pamatmērķis – pievērst visus Islāmam. Pastāv viedoklis, ka Muhammeds (lai viņam miers un Dieva svētība), ceļojot pa dažādām valstīm, ir klausījies nostāstus par kristietību un jūdaismu, un šie stāsti, savukārt, no viņa mutes pārtapa Kurānā. Šie mīti uzradās drīz pēc tam, kad Dievs lejupsūtīja pirmās Kurāna atklāsmes.

Nevajadzētu aizmirst arī to, ka Pravietis (lai viņam miers un Dieva svētība) neprata nedz rakstīt, nedz lasīt. Aizstāvēt Savu Vēstnesi, Dievs Kurānā saka:

Saki: „Ja cilvēki un džini sanāktu kopā, lai uztaisītu ko līdzīgu šim Kurānam, viņi nevarētu uztaisīt ko līdzīgu, pat ja palīdzētu viens otram.” (Kurāns, 17:88)

Svētajā Mekā Muhammeds (lai viņam miers un Dieva svētība), darba lietu spiests, uzturēja sakarus ar kādu nearābu jaunekli. Neticīgie Mekas iedzīvotāji to redzot, sāka runāt,

ka tieši no šā jaunekļa Muhammeds (lai viņam miers un Dieva svētība) arī smeļas savas „atklāsmes”. Bet Dievs apgāza šo meļu vārdus: Saki: „To nolaida Svētais Gars no tava Kunga ar patiesību, lai stiprinātu tos, kuri noticeja, un par vadību un labu vēsti ticīgajiem. Un Es labi zinu, ka viņi saka: „Viņu vienkārši apmāca cilvēks!” Bet tā [cilvēka] valoda, uz kuru viņi norāda, ir ārzemju, bet šī ir skaidra arābu valoda” (Kurāns, 16:102-103).

Muhammedu (lai viņam miers un Dieva svētība) apsūdzēja melos, buršanā un ārprātā, un nosauca par dzejnieku. Taču sirds dziļumos kureišīti paši tam neticēja, jo Mekas iedzīvotāji Muhammedu (lai viņam miers un Dieva svētība) labi pazina jau no bērnības, un līdz Islāma atnākšanai viņa teiktās runas neapšaubīja. Visaugstākais Dievs ir teicis:

[Zvēru] pie zvaigznes, kad tā krīt – nav nomaldījies jūsu biedrs, ne arī aizgāja neceļos! Un nerunā viņš iegribu vadīts – tā ir vien atklāsme, kas tiek iedvesta. Viņu iemācīja stiprs spēkā.

(Kurāns, 53:1-5)

Uzrādot visus šos neloģiskos „pierādījumus”, cilvēki grēcīgi uzskata, ka Muhammeda (lai viņam miers un Dieva svētība) mērķis bija materiāla labuma gūšana, tiekšanās uz varu un vienotas arābu valsts izveidošana. Taču pat neliela šo „pierādījumu” detalizēta izpēte liecina, ka Muhammeds (lai viņam miers un Dieva svētība) šiem mērķiem nesevoja.

Ja Muhameds (lai viņam miers un Dieva svētība) kāroja materiālus labumus, tad kāpēc viņš atteicās no bagātībām, ko viņam piedāvāja kureišīti?

Kāpēc gan viņš, būdams pirmais musulmu valsts pārvaldītājs, dzīvoja un no Šīs pasaules aizgāja atrazdamies ļoti pieticīgos apstākļos? Daudzos hadīsos tiek minēts, ka Pravietis (lai viņam miers un Dieva svētība) nereti salīdzināja sevi ar ceļinieku šajā iznīcīgajā pasaulē, ar cilvēku, kurš īslaicīgi te ienācis ar domu, ka pasaule nav mūžīga.

Ja Muhammeds (lai viņam miers un Dieva svētība) būtu kārojis varu, tad viņš, būdams cienījams cilvēks Mekas iedzīvotāju vidū, vēl pirms Islāma atnākšanas, neiesaistoties karos un nepārceļoties uz Medīnu, ļoti vienkārši varēja kļūt par arābu vadoni. Viņš arī teica: „Neslavīniet mani kā kristieši slavina Jēzu, Marijas dēlu, bet sakiet: viņš – Dieva kalps un Viņa vēstnesis”. Viņš bija piemērs vienkāršībai un aizliedza cilvēkiem, sveicinot viņu, piecelties. Arī sarunājoties ar saviem līdzgaitniekiem, viņš vienmēr sēdēja tiem līdzās uz grīdas.

Ja Muhammeda (lai viņam miers un Dieva svētība) mērķis bija arābu apvienošana un to cildināšana, tad, kāpēc viņš Kurānā ir pieminējis „Izraēla dēlu” (bijušo) pārākumu pār citām tautām:

Isrāila (Izraēla) dēli! Pieminiet Manu žēlastību, kuru Es izrādīju jums, un to, ka Es izvēlējos jūs starp pasaulēm (pārējiem cilvēkiem un džiniem). (Kurāns 2:47)

Kā zināms, savstarpēju nepatiku arābi un ebreji izjuta jau tajos senajos laikos, un Muhammeds (lai viņam miers un Dieva svētība) varēja Kurānā uzrakstīt par arābu pārākumu, tādējādi gūstot labumu, izvairoties no konfrontācijas ar saviem ciltsbrāļiem, radiem un veselām tautām. Kurānā ir teikts: